

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” împotriva Consiliului raional Rîșcani și Președintelui raionului Rîșcani, intervenient accesoriu Întreprinderea Individuală „Lada Fortuneac” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 02 februarie 2015,

c o n s t a t ă

La 18 august 2014, SA „Parcul de autobuze din Bălți” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Raional Rîșcani și Președintelui raionului Rîșcani cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, SA „Parcul de autobuze din Bălți” a indicat că la 04 martie 2014 s-a adresat cu cererea nr. 28ch către Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova prin care a solicitat prezentarea ordinului în baza cărui au fost deschise rutele/cursele Rîșcani 11⁰⁰-Costești 12³⁰ și Rîșcani 05³⁰- Costești 07⁰⁰.

La 13 mai 2014 reprezentantul Ministerului Transportului și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova a înmînat reprezentantului SA „Parcul de autobuze din Bălți” scrisoarea nr. 02/3-703 din 15 aprilie 2014 prin care a informat despre actele care au stat la baza deschiderii și modificării orarului de circulație a curselor la ruta Rîșcani-Costești.

În urma studierii actelor administrative prezentate de Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, SA „Parcul de autobuze din Bălți” a observat anumite încălcări ale Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.854 din 28 iulie 2006, care au fost comise de către autoritatea emitentă – Președintele raionului Rîșcani.

Consideră reclamantul că la efectuarea modificărilor în orarul de circulație Rîșcani – Costești, Președintele raionului Rîșcani nu a luat în considerație prevederile pct. 17, pct. 19, pct. 35 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, fapt prin care consideră că sunt afectate drepturile și interesele agentului transportator SA „Parcul de autobuze din Bălți”, care deservește cursele regulate Costești 07¹⁵ – Chișinău și Bălți– Balatina/Rîșcani 11⁰⁸.

Prin nerespectarea intervalului minim dintre rute stabilit în mod imperativ în pct. 35 din Regulamentul sus menționat, agentul transportator SA „Parcul de autobuze din Bălți” a constatat scăderea fluxului de pasageri din Stația Auto Rîșcani la ruta Bălți 10⁰⁵– Balatina/Rîșcani 11⁰⁸ fiind astfel prejudiciat.

Consideră SA „Parcul de autobuze din Bălți” că Dispozițiile Președintelui raionului Rîșcani nr.158 din 24 iunie 2013 și nr.20 din 12 martie 2012 prin care au fost modificate orele de plecare la rutele Rîșcani 11⁰⁰-Costești 12³⁰ și Rîșcani 05³⁰- Costești 07⁰⁰ au fost emise cu încălcarea prevederilor Regulamentului de transport pasageri și bagaje.

Menționează reclamantul că prin cererea prealabilă nr. 309 din 12 iunie 2014 adresată președintelui r-lui Rîșcani, SA „Parcul de autobuze din Bălți” a solicitat revocarea Dispozițiilor nr. 158 din 26 iunie 2013 și nr.20 din 12 martie 2012 și anularea permiselor de activitate pe rutele Rîșcani 11⁰⁰-Costești 12³⁰ și Rîșcani 05³⁰-Costești 07⁰⁰. Președintele raionului Rîșcani a primit cererea prealabilă la data de 17 iunie 2014 (f.d. 8), însă nu a expediat nici un răspuns.

Solicită reclamantul anularea Dispozițiilor Președintelui raionului Rîșcani nr.158 din 26 iunie 2013 și nr.20 din 12 martie 2012 prin care au fost efectuate modificări în orarul de circulație a rutelor Rîșcani-Costești.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Rîșcani la data de 18 noiembrie 2014 s-a dispus atragerea în proces a ÎI „Lada Fortuneac” în calitate de intervenient accesoriu.

La 19 ianuarie 2015 reclamantul SA „Parcul de Autobuze din Bălți” a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor sale, solicitând anularea doar a pct. 10 din Dispoziția Președintelui raionul Rîșcani nr.158 din 26 iunie 2013 și pct.3, pct.4 din Dispoziția Președintelui raionului Rîșcani nr.20 din 12 martie 2012.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 02 februarie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către SA „Parcul de Autobuze din Bălți” și menținută hotărîrea judecătoriei Rîșcani din 02 februarie 2015.

La 05 februarie 2016, în termenul prevăzut de art.434 CPC, SA „Parcul de Autobuze din Bălți” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani din 02 februarie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului SA „Parcul de Autobuze din Bălți” a indicat că atât instanța de fond, cât și cea de apel, eronat au aplicat normele de drept material și nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei.

Consideră recurentul că instanța de fond în hotărîrea sa, în loc să se expună cu privire la nerespectarea de către pîrît a intervalului de timp minim permis între ruta

existentă și ruta nouă, s-a expus asupra suprapunerii schemelor rutelor în km de parcurs.

Susține că aceasta este evident o aplicare eronată a normelor de drept material, deoarece pct. 35 din Regulamentul de transport auto de călători și bagaje stabilește restricții nu la schema rutei în km, dar la intervalul de timp între rute.

Recurentul declară că instanța de fond nu a elucidat intervalul de timp dintre rutele Rîșcani 11⁰⁰–Costești și Bălți – Balatina/Rîșcani 11⁰⁸ care constituie o circumstanță esențială pentru fondul cauzei. Conform pct. 35 al Regulamentului de transport auto de călători și bagaje, intervalul dintre rute trebuie să fie de cel puțin 15 minute, pe când în cazul dat intervalul de timp dintre rute este de 7 minute, iar în punctele de staționare 2-3 minute.

SA „Parcul de Autobuze din Bălți” consideră că ruta sa, Bălți-Balatina/Rîșcani 11⁰⁸ este neglijată și afectată în mod direct prin emiterea dispoziției Președintelui r-lui Rîșcani de modificare a rutei Rîșcani 11⁰⁰ – Costești în folosul ÎI „Lada Fortuneac”.

La 24 februarie 2016, în adresa intimațiilor Consiliul r. Rîșcani și Președintelui r-lui Rîșcani, precum și în adresa intervenientului accesoriu SRL „Lada Fortuneac” a fost expediată copia recursului declarat de către SA „Parcul de Autobuze din Bălți” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 21 martie 2016 Consiliul r. Rîșcani a depus referință solicitînd respingerea recursului declarat de către SA „Parcul de Autobuze” cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani din 02 februarie 2015 pe care le consideră întemeiate și legale.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Parcul de Autobuze” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Parcul de Autobuze din Bălți” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul recurentului SA „Parcul de Autobuze din Bălți” potrivit căruia modificarea orarului curselor de transport public prin introducerea unor rute noi este efectuată cu încălcarea pct. 35 al Regulamentului de transport auto de călători și bagaje care prevede că intervalul dintre rute trebuie să fie de cel puțin 15 minute, deoarece prevederile normei de drept menționate se referă doar la respectarea unui interval minim dintre rutele de aceeași categorie și anume în unitatea administrativ-teritorială de nivelul al doilea, pe cînd rutele în litigiu sunt de categorii diferite, ruta Rîșcani 11.00-Costești este suburbană, iar ruta Bălți-Balatina/Rîșcani 11⁰⁸ interurbană care tranzitează prin raionul Rîșcani și are punct de plecare și capăt de rută absolut diferite de cele ale rutei Rîșcani-Costești.

Acel fapt că instanțele ierarhic inferioare s-au referit suplimentar în motivarea hotărîrilor și în privința itinerarului rutelor în litigiu, și anume că acestea coincid numai pe o porțiune relativ mică, nu poate servi drept temei al admisibilității recursului, deoarece drept temei de respingere a acțiunii a servit exclusiv neaplicabilitatea în speță a prevederilor punctului 35 din Regulamentul de transport auto de călători și bagaje.

În ce privește ruta Rîșcani-Costești cu pornirea din or. Costești la ora 7⁰⁰ aceasta a fost închisă prin dispoziția președintelui raionului Rîșcani nr. 349 din 02 decembrie 2013, astfel cererea recurentului de anulare a pct. 3 și pct. 4 din Dispoziția nr.20 din 12 martie 2012 este neîntemeiată.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Parcul de Autobuze din Bălți” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către SA „Parcul de Autobuze din Bălți”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru